

Християнският живот

„Защото някога бяхте в тъмнина, а сега сте в светлина в Господа. живеете като деца на светлината“ (Еф. 5:8).

Без Светлината ние сте безпомощни

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Исаия 5:1-21; Йоаново 5:2,3

Тази априлска утрин с нищо не подсказваше за бедата, която щеше да ме сполети след като се стъмни. Не се качих в пикапа си с намерението тази нощ буквално да заседна на пътека наскре джунглата.

Свежестта на утрото изпълни мен и съпруга ми Гари с енергия, докато товарихме пикапа и потеглихме от Банкок към границата на Тайланд с Камбоджа. Отивахме да занесем провизи на работниците на Агра в Кхмерското село Сок Сан.

В Тайланд април е през дъждовния сезон, а комбинацията от дъждовен сезон и пътеки в джунглата е особено интересна. Изкачването в планината се оказва уморително. Бяхме в кал до коленете през почти цялата сутрин и късния следобед. На всяка стъпка калта засмукваше ботушите ни и като че ли се опитваше да ги свали. Борехме се с коловозите по пътеката, минавахме по дънери, които служеха за мостове над придошли потоци, и когато пристигнахме в лагера, бяхме напълно мокри.

След като оставихме провизиите, хапнахме набързо и погостувахме на медицинския екип, трябваше да тръгваме обратно, за да стигнем до пикапа преди да се стъмни. На отиване ни придружиха група въоръжени Кхмерски войници. „Помнете, движете се само по пътеката“ - бяха думите, с които се разделихме. Тези думи носеха повече предзнаменование от обикновено. Пътеката беше единственото безопасно място. Районът беше осеян с мини. Отнело е много усилия и дори жертви, за да се създаде безопасна пътека по склона на планината.

Пътуването ни надолу този следобед беше дори по-бавно, защото дъждът се беше усилил. В джунглата се стъмнява рано и ние с Гари извадихме нашите

**Тези думи носеха повече
предзнаменование от
обикновено.**

фенерчета. „Благодаря ти Боже за тези фенерчета“, въздъгнах аз, докато слизах надолу. „Какво щяхме да правим без тях?“

След около 45 минути фенерчето ми започна да мъждука. Разклатих го, като се надявах, че просто нещо се е разхлабило и не прави добре контакт. Проблясна още веднъж и напълно изгасна. Спряхме и аз взех фенерчето на Гари, понеже вървах пред него. След 20 минути и второто фенерче изгасна и останахме в пълна тъмнина.

Не можехме нито да продължим, нито да се върнем. Не виждахме дори пътеката. Без светлина бяхме безпомощни.

Като християни ние трябва да вървим в светлината на познанието на Христос. Не може да твърдим, че сме Негови последователи и да продължаваме по своите стари пътища. Когато опитаме да вървим без Неговата светлина в живота си, не можем да видим пътеката. Безпомощни сме.

Нашият урок тази седмица фокусира вниманието ни върху наставленията, които Павел дава за ходене в Светлината. Когато вървим с Исус, елементите на любовта, справедливостта, светлината, мъдростта и пълнотата на Святия Дух идват на фокус.

Как да живеем в безгрешен свят

ЧЕРНО НА БЯЛО

Исаия 5:20; Ефесяни 5:8-14

Високопланинският алпинизъм изисква отделяне на значително време, средства и жертви. В много аспекти не е различен от християнското ходене. Съвсем обичайно е за катерачите да започват изкачвания към върха в 2-3ч. през нощта, за да са сигурни, че имат достатъчно дневна светлина, за да завършат изкачването. Може да е неудобно да започнеш по тъмно, но е необходимо. Освен това е и по-трудно да се ориентира човек в тъмното. Появи ли се веднъж слънцето, става по-лесно да откриеш пътя. В Ефесяни 5:8-14 Павел ни подтиква да вървим в светлината. Като продължаваме в нашето християнско ходене, ще започнем да виждаме нещата по-ясно и ще избягваме клопките в тъмнината на нашия стар живот.

Още по-голяма опасност от тъмнината е липсата на кислород в планината. На височина над 3000 метра хората трудно си набавят достатъчно кислород от въздуха, за да поддържат високата си активност. Това се дължи на по-ниската плътност на въздуха. Ако изкачването става постепенно, в продължение на дни и седмици, тялото се приспособява до известна степен, като произвежда повече червени кръвни клетки и увеличава ефикасността на системата за обмяна на кислород. Критичният фактор е времето, което тялото има, за да се приспособи.

Много пъти катерачите не си дават достатъчно време, за да се аклиматизират към височината и се разболяват поради липса на кислород.

Като зрешници ние не можем да отидем директно на небето. Няма да можем да понесем съвършената обстановка там. Част от нашето ходене с Исус е за да ни помогне да се аклиматизираме към безгрешната реалност, към която се стремим. Ефесяни 5 описва някои насоки, които да ни помогнат да разберем целите.

Дори с тези насоки, все още е възможно да се отклониш от пътя. Исаия 5:20 предупреждава за объркването на реда на нещата. Казва се: „Не считайте тъмнината за светлина.“ С други думи не бъркай приоритетите си. Целта на нашето християнско ходене не е да се научим да живеем със списък от правила или да стигнем някаква дестинация, а да опознаем нашия Спасител. Като ходим с Него, ние започваме да Го разбираме. Това не става изведнъж. Дори учениците, които бяха в Неговото физическо присъствие няколко години, не разбираха и половината от това, което им казваше. За щастие ние не сме сами. Исус иска да ходи с нас. И знаем, че ако ние искаме да измине една миля, Той ще измине две.

Учениците можеха да се движат по пътищата на Палестина с Исус. Как можеш ти да вървиш с Исус сега, когато не Го виждаш?

КАК МИСЛИТЕ?

1. Опиши как твоят живот се е променил през последните години в резултат на ходенето с Исус.
2. Какви са позитивните избори, които си направил, защото живееш живот отдаден на следване на Исус?

Понеделник
28 ноември

Приятелства породени от светлина и тъмнина

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Их.5:20; Ис.5:20; Йоан 15:10; 2Кор.5:18; Еф.5:1-21; 1Йоаново 5:2, 3; 2Йоаново 1:6

Живот в светлина или тъмнина

В Посланието към Ефесяните 5 гл. Павел говори за живота на християните и езичниците. Той казва, че езичниците са тъмнина. Те не само живеят в тъмнина - те са тъмнина, докато християните са точно противоположното. Те не само живеят в светлината, те са светлина. Тези характеристики влияят на живота, както и на връзките ни с околните. Когато изследваме ролята на Бога в света, откриваме, че има значение дали сме избрали да живеем в светлина или тъмнина.

Основата на всички приятелства(2Кор.2:18; 1Йоаново 5:2, 3)

Всичко, което Бог е направил за нас и желае да направи чрез нас се вижда от връзките ни с околните. През 1684 г. Джон Доун написва своето забележително стихотворение „Човекът не е самотен остров“. Той прави мощно изявление на факта, че всеки един от нас по някакъв начин е свързан с околните. Когато Бог ни дава дарът на Святия Дух, всяка дарба се използва за благославение на другите. Това може да е например дарбата на езичите(1Кор. 14:4). Всички дарове на Духа са ни дадени, за да служат на нашите ближни.

Всички наши грехове са станали в резултат от други.

По същия начин, грехът има връзка с хората край нас. Всеки грях е прекъсване на връзка с близък човек или с Бога. 10 - те Божи заповеди показват

как извършените от нас грехове прекъсват приятелства. Нарушението на 10 заповеди е пукнатина в приятелството ни с Бога. Една от заповедите, обаче разкрива още по-печален резултат: „Ти няма да прелюбодействаш“ - това деяние унищожава надеждата за приятелство на извършителя с църквата, с Бога и със самия себе си (1Кор.6:18)

Голямата сила на греха(Еф.5:1-8)

Трябва да сме внимателни и да избягваме представянето на сексуалния грях като най-големият. Еф.5:1-8 разкрива нарушената връзка не само с Бога и околните, но тя е насочена и срещу нас самите. Когато живеем в правилни взаимоотношения с Бога, Той ни използва за пример на околните. Когато приятелството ни с Бога е прекъснато, грехът има силата да унищожи всичко ново, което искаме да изградим.

Този въпрос сам по себе си има силата да укрепи или унищожи интимността ни с Бога, с брачния партньор, с всички хора и разбира се с децата, които имаме или ще имаме в бъдеще.

Понеже всичко, което правим е за слава на Бога (1Кор.10:31) или Сатана, трябва да обърнем сериозно внимание и на сексуалните връзки. Затова Бог предопредели(наредил) сексуалните връзки между съпруга и неговата съпруга

(Бит.2:24) да не са само продължение на тяхната непорочност (Евр.13:4), но и нещо повече от това; те могат да се считат като поклонение (издигане в култ).

Затова при продължително прелюбодейство, блудство, хомосексуални отношения или жени с жени „...всеки, който гледа жена, за да я пожелае...“ (Мат.5:28) Бог гледа на такива отношения като поклонение на Сатана. От този факт става ясно, че Бог сравнява святия брак с Неговото приятелство с църквата (Еф.14:8,9; 17:1-5). Тези грехове са прелюбодеяния (Еф.5:5).

Избери твоего приятелство с Бога (Исаия 5:20; Йоан 15:10)

Според коментара на Баркли върху Посланието към Ефесяните, непорочността беше нова добродетел, която християните представиха на света. Тя отразява Божия характер неразбиран в богослужението към Него или към боговете от древността, преди появата на християните. Въпреки, че все по-трудно се приема дори в християнския стил на живот, непорочността си остава част от Божия характер. Фокусът, към който сме насочили вниманието си в Посланието към Ефесяните 5 гл. ни подготвя да отразяваме, независимо дали християните са женени или неженени, характерът на Бога.

В Еф.5:1 се казва “бъдете подражатели на Бога”. Баркли цитира Клемент от Александрия, който гръзнал да каже, че истинските християнски мъдреци са се правили на богове. Въпреки, че това за някои изглежда богохулство (да претендираш, че си Бог или като Бога) не е ли точно това, което се има предвид, че Исус е нашият пример? Примерът или моделът е нещото, според което ти оформяш себе си. Ето защо, знаем „че гледайки Господната слава се преобразяваме“ (2Кор.3:18). Ап. Павел ни съветва във Фил.4:8 да разсъждаваме върху нещата, които са истинни, честни, праведни и благодатни; с надеждата, че ще станем като Исус „съвършени хора в мярката на ръста на Христовата пълнота“ (Еф.4:13). Исус трябва да е обект на нашето подражание и поклонение. Не трябва да подражаваме на други хора.

Да ходим в любов

„Всички, изпълнени със Святия Дух ще обичат, както Той обича. Същият принцип, който подбужда Христос ще подбуди и тях във всичко по между им.“

„Тази любов е доказателство за тяхното посвещение. „По това ще познаят, че сте Мои ученици“, каза Исус, „като имате любов по между си“. Когато хората са здраво свързани, не чрез сила или интерес, но от любов, те оказват на околните влияние, което е отвъд всяко човешко такова. Където съществува подобно единство, то е доказателство за възстановения образ на Бога у човека и че животът му е повлиян от нов принцип.“

КАК МИСЛИТЕ

1. В каква степен обществото ми оказва влияние в омаловажаване връзката ми с Бога и другите хора?

2. Когато приема прощението на Христос за миналите грехове, които са наранили предишните ми връзки, как да се отърся от миналото, така че то да не пречи на бъдещите ми взаимоотношения?

3. Служа ли на други богове в работата, семейството или в свободното си време, като подражавам на друг човек, освен на Исус?

Да загържиш духовната светлина, като я погаряваш

СВИДЕТЕЛСТВО

Йоан 14:6; Ефесяни 5:11, 14

Помниш ли момента, в който усети вълнението от приемането на Христос в своя живот? Това ни промени по начин, какъвто първо не можехме да разберем. Присъствието на Христос изгонва тъмнината и позволява на небесната светлина да ни обгражда. Онази светлина е истината, за която Исус каза с думите: „Аз съм пътят и истината, и животът“ (Йоан 14:6, NKJV).

„Истината е от Бог. Лъжата във всичките ѝ хиляди форми, е от Сатана и който се отклонява от правия път на истината се заблуждава и попада под силата на погрешния път. Този, който се е научил от Христос, няма да „си сътрудничи с безплодните дела на тъмнината“ (Ефесяни 5:11). На думи,

**Сатана не може да държи
мъртвите в лапите си, ако
Божият Син е платил за
живота им**

както и в живота, те ще са обикновени, честни и верни. Защото те се подготвят за приятелство със светиите, в чиято уста не се намери лъжа.“¹

„Сатана не може да държи мъртвите в лапите си, ако Синът на Бога е платил за живота им. Той не може да държи в духовна смърт една душа, която с вяра е получила Христовото мощно слово. Бог е казал на всички, които са мъртви в греха: „Събуди се ти, който спиш и възкресни от мъртвите“ (Ефесяни 5:14). Тези думи са вечен живот.“²

Когато ходим в светлината на новия живот, ние желаем да споделяме нашата вяра с тези около нас. Ако ние не сме заети с това, да споделяме Христос с тези около нас, то Сатана ще се заеме да възстановява това, което е загубил.

„След изливането на Божия дух.....бе доказано....че времето на голяма духовна светлина е също време и на духовна тъмнина. Сатана и неговите легиони от агенти са на земята, упражнявайки силата си върху всяка душа, за да не показва милостта, дошла от небето, да събуди и ускори спящите сили при вземането на решение да предадат онова, което Бог им е казал. Ако всички осветени от тази светлина тръгнеха веднага да я занесат на света, повече сила и светлина щеше да им се даде. Бог не дава светлина само на един човек, освен ако тя не бъде разпръсната за Божия слава влиянието ѝ почувствано.“³

КАК МИСЛИТЕ?

1. Спомни си времето в твоя живот, когато си чувствал великата духовна светлина. Какво си правил, за да споделяш това преживяване с приятелите си? Спомняш ли си да си преживял някакви духовни борби през това време?

2. Обсъди как можеш да споделяш с приятелите си или колегите си какво Бог е направил за теб в живота ти, за да ги привлечеш и да ги обърнеш към Бог.

3. Как споделянето на истината с другите укрепва връзката ни с Исус?

1. Пророци и царе, стр. 252.

2. Живът на Исус, стр. 320.

3. Избрани вести, том 1, стр.129.

Как да бѳдеш изпълнен с духовна светлина

ИМА КАК

Ефесяни 5:8; 14-20

Когато апостол Павел пристигнал в Ефес, той се срещнал с 12 църковни лидери и ги попитал: „Получихте ли Святия Дух, когато повярвахте?“ Те му отговорили: „Не. Дори не сме чували, че Той съществува.“ Тези лидери разбрали за съществуването на Святият дух, но не Го приели. Така те нямали мощно влияние върху град Ефес. Църковните лидери разбрали, че не е достатъчно да знаеш как Святият Дух действа, но че душата трябва да бѳде изпълнена с Него. Ако в нашите църкви или в нашия живот се чувства липса на духовност, то Святия Дух не е бил приет. Как можем да бѳдем сигурни, че приемаме Божият Дух и че Той продължава да работи в нас, така че да вървим в светлината? Ето четири стъпки за това:

1. Познай нуждата от Святия Дух в света и в личния живот на всеки.

Святият Дух ни помага да разпознаваме греха си и ни води в истината и Божието Слово; тогава ние можем да приемем жертвата на Христос за нас (Йоан 16:13). Без Святият Дух хората никога не биха могли да разнесат истината; Святият Дух е Божият учител на праведност и беше пратен на тази земя като утешител за тези, които са изгубени в тъмнината.

Той също им загатна, че ще преживеят велико събитие - приемането на Святия Дух.

2. Да Го получиш е по-добре отколкото да Го познаваш. Не е достатъчно да познаваш работата на Святият Дух, защото Неговото обитаване в нас е това, което ни прави да бѳдем светлината в света. Ние трябва да отворим сърцата си за Него. Святият Дух никога няма да влезе на сила в сърцата ни, но чака нас да отворим вратата. Тогава можем да Го получим.

3. Търсене на Святия Дух. След Господната вечеря и измиването на краката, Исус говори на учениците Си и ги окуражи с обещанието, че Святият Дух е с тях (Йоан 14:17). Той също им загатна, че ще преживеят велико събитие - приемането на Святият Дух. Ключът към това преживяване, изглежда е да приемеш Исус като Спасител (записано в стихове 19, 20) и спазването на заповедите (ст. 21). Това са същите белези, описващи Божията църква на последното време (Откр.12:17) и светиите, които ще бъдат взети на небето (14:12).

4. Да бѳдеш изпълнен със Святия Дух. „Да си изпълнен“ означава, да бѳдеш изцяло контролиран от Духа. Изпълвайки ни, Святия Дух ни помага да опознаем Христос и да имаме постоянно усещане за Неговото присъствие. Тогава сме готови да бѳдем светлина за тези, които са в тъмнина.

Форти за сладкии светлинни Вълни

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Бит.1:1-4; Еф. 5:1-21

Интересно нещо е светлината. Без нея не можем да виждаме. Но пък понякога тя е толкова ярка, че ни заслепява. Според Битие 1, светлината била първоначално нещо, което Бог създал на тази земя. Тя е необходима за растежа на растителността. Телата ни се нуждаят от слънчева светлина, за да произведат витамин Д.

Изследвайки аспектите на светлината откриваме, че тя има свойства, които понякога не могат да бъдат видяни. Светлинните вълни имат различни дължини. Те могат да бъдат пречупвани и отразявани. Има различни видове светлина - светлина от лампа с нажежена жичка, ултравиолетова светлина, естествена, инфрачервена и т. н. Има също видим спектър и електромагнитен спектър. Бог не създаде само един тип светлина. Той използва различни свойства, за да постигне различни резултати.

Четейки наставленията, които Павел дава на християните в Еф. 5:1-21 важно е да осъзнаем факта, че като християни отразяваме дадената ни светлина по различни начини. Текстът ни казва, че има една константна истина - всички ние след

Павел ни казва да ходим в светлината

като приемем Христос трябва да носим в света светлина, а не мрак.

Светът вижда ли тази светлина по един и същи начин във всички християни? Отговорът е твърдо Не!

А трябва ли света да вижда тази

светлина по един и същи начин във всички християни? Тук отговорът е по-сложен. Бог създаде човешките същества като индивидуални личности. В християнството си ходене ние несъмнено внасяме нещо от произхода и средата си, културата си, темперамента си и множество други фактори. Като християни мислята в живота ни е да отразяваме характера на Исус за свидетелство пред света. Но както и светлинните вълни, така и светлината на християнина може да бъде възприета по различни начини. Когато гледаме една дъга, вълните с дължина 750 нанометра възприемаме като червени. Тези с 550 нанометра виждаме жълти.

Какво означава това за нас в днешното общество, в днешната църква? Първо, важно е да осъзнаем, че християните не се моделират от форма за сладки. Исус ни е призовавал да Го следваме, но всеки един изпълнява зъръката Му по различен начин. Всички сме призовани да бъдем вестители на евангелието. Това означава просто, че от нас се очаква да разкажем за Исус на нашите приятели, колеги, и семейство.

Предизвикателството е в това - да продължим да ходим в светлината без да внасяме елементи от стария си живот в тъмнина. Павел казва, че от нас се очаква да не дружим повече с тези, които празнословят или живеят в мрак. И все пак именно те са онези, с които трябва да споделим светлината си. Нека се молим непрестанно Бог да ни открие как да ходим в светлината и същевременно да достигаем онези, които са в мрак, без да правим компромиси във взаимоотношенията си с Него.

В светлината на прожектора

ИЗСЛЕДВАНЕ

Ефесяни 5

С ДВЕ ДУМИ

Когато се разхождаме - независимо дали става въпрос за буквално скитане или за образна, „християнска разходка“ - ние сме в безопасност и най-малко се препъваме, когато ходим в светлината. Веднъж осъзнали какво е истинска духовна светлина и избегнали опасната заблуда, да разглеждаме определени видове тъмнина като светлина, ние можем да вървим открито напред към слънчевата страна на реалността, следвайки Исус, „Светлината на света“. Святият Дух ни придружава, пръскайки своята мека, постянна светлина в сенчестите ъгълчета на душата ни.

А ЗАЩО НЕ

- Начертайте карта, която показва пътя, който изминавате от вашия дом до вашата църква. Скицирайте «ходенето в любов» (Ефесяни 5:2), чрез маркиране и описване на местата по пътя, където бихте могли да спрете и действително да покажете Исусовата любов към някого;

- Напишете кратка статия с цел публикуването и в адвентно или друго християнско списание и обяснете причините, поради които «изпълването с Духа» е за предпочитане и е по-удовлетворяващо от пиенето на вино;

- Вземете на заем детската песнарка. Заедно с останалите ученици от вашата група изберете две или три песни, които са с дълбок теологически смисъл. Изпейте всяка от тези „духовни песнички“ (Еф. 5:19) и след това дискутирайте тяхното по-дълбоко значение;

- Използвай мелодията на «О, чудна благодат» или друга известна песен на вярата, за да напишеш текст на песен за това колко ценяш даден приятел, благодарейки на Бога за причините, поради които го уважаваш и се грижиш за този приятел;

- Проведете игра на асоциации, в която един от участниците изиграва някое дело на любов от Бога, описано в Библията („подражатели“ - Еф.5:1). Човекът, отгатнал верните отговори ще изпълнява главната роля в следващия кръг на играта;

- Обсъдете, в групи по трима или четирима, вашите любимии по-малко любими начини за събуждане от сън. После обсъдете какво би могъл да направи Бог в живота ви, за да ви събуди от духовен сън;

- Напишете писмо или имейл на приятел или роднина, който се е отчуждил от вас, дори и за малко. Извинете се за нещо, което е възможно да сте направили и го е наранило, и изразете своето желание за помиряване;

- Разходете се в съботния следобед и потърсете примери от природата, които показват влиянието на светлината (или липсата на такава), която тя оказва на растенията.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Джанет Холм МакХенри, *Ходене в молитва*

Уилям Кар Пийл и Уолт Ларимор, *Публична проява на твоята вяра*